

SNACKAR DYNGA

Att få tillbaka dyngan till åkern, det är EU-parlamentarikern **Marit Paulsens** nya projekt. Camino ringde upp henne på kontoret i Bryssel och pratade bajs, cirkulära jordbruksystem och rymdteknik.

TEXT TOBIAS JANSSON

Du ska delta på Peace & Love-festivalen i sommar. Vad ska du prata om när du föreläser?

– Jag har jobbat med miljöfrågor sedan 1972. Då var jag oerhört pessimistisk. De djävlarerna vi målade på väggen då har målats om och om igen i 40 år. Jag är väldigt trött på det. Det är dags att sluta prata om hot. Var är lösningarna? Var är möjligheterna? Jag kommer att försöka beskriva var vi kan börja.

Var börjar vi?

– Med att återinföra kretsloppstanken. Av det vi äter tillgodogör vi oss 3-5 procent, resten skiter vi ut. Det går till luften och vattnet, i olika processer. De växtnäringsämnen som är guds gåva på åkern är djävulens redskap när de kommer ut i vattnet. Se på Östersjön! Vi måste få tillbaka växtnäringsämnena till åkern.

Hur då?

– Folk tror att det är biogas som är slutprodukten när man rötar biologiskt avfall som urin och bajs. Det är kvalificerat skitsnack. Biogasen är en biprodukt, det viktiga med den är att metan inte läcker ut i luften. Vi måste få renat slammet, det ska tillbaka till åkern. Idag torkas det och bränns upp.

Vad är problemet med slammet?

– Att det innehåller alla de kemiska ämnen som vi använder, framförallt är det våra mediciner som är ett problem. Ett kemiskt ämne som ska fungera som medicin måste vara ohyggligt stabilt. Men lyckas vi rena slammet och använda det som konstgödsel har det väldigt högt näringsvärde. Idag utarmar vi den åkermark som ska försörja oss och så måste vi reparera den genom att tillföra kväve, vilket är oerhört energikrävande. Om man sluter cirkeln får man en mängd positiva egenskaper.

När tror du att det här kan bli verklighet?

– Det ligger i en oerhört nära framtid. Det handlar om samhällelig organisation. Det här är inget man kan göra på europeisk eller global nivå, det måste ske lokalt. Det stora frågetecknet är den kemiska reningen. Där tycker jag att EU:s forskningsprogram ska gå in och sammanställa all forskning som finns i Europa.

Vad är den största utmaningen med jordens livsmedelsförsörjning?

– Att vi har väldigt begränsat produktiv åkermark. Vi kan inte lösa de stora problemen om vi inte ser dem i sin helhet med ett kretsloppssystem. Ge oss ett högproduktivt precisionsjordbruk! I framtiden kommer bonden kunna få besked från sin åker via satellit hur mycket näring jorden behöver. Det är roligt det här med rymdteknik och jordbruk!

Har du några förväntningar på framtidsmötet i Rio i juni?

– Inga specifika sådana. Jag sitter och väntar på ett antal vetenskapsmän som är fullt upptagna med att arrangera mötet. När de är färdiga ska vi ta tag i det här med att få till en europeisk diskussion om kretslopp. Jag har stöd för de här tankarna på den nivån. Jag är en seg tant.

Marit Paulsen är ledamot av Europaparlamentet för Folkpartiet. Hon är vice ordförande i utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling. På Peace and Love-festivalen i Borlänge föreläser hon och deltar i en debatt om hurvida klimatfrågan är ett hot eller en bluff.